

ударилъ една плесница, но военниятъ веднага се обърналъ и му ударилъ две, като го повалилъ на земята. Като станалъ отъ земята, ученикътъ си помислилъ: Силенъ човѣкъ билъ този воененъ! Той продължилъ пжтя си и се отбилъ въ единъ храмъ, дето видѣлъ, какъ единъ браминъ се молѣлъ на Бога. Той се приближилъ до него и му ударилъ една плесница. Въ първия моментъ браминътъ дигналъ ржката си, съ желание да го удари, но бързо я спусналъ надолу и продължилъ молитвата си. Слабъ човѣкъ излѣзе този браминъ — си помислилъ ученикътъ. Най-после той срещналъ и адепта, силно замисленъ върху нѣщо. Приближилъ се тихо до него, ударилъ му една плесница и бързо се отдалечилъ. Адептътъ останалъ въ сжщото положение, въ каквото билъ и по-рано, преди да получи удара — не се мръдналъ. Този пѣкъ е съвършено слабъ, заключилъ въ мисълта си ученикътъ.

Като свършилъ задачата си, ученикътъ се върналъ при учителя си и му разказалъ всичко, което видѣлъ и научилъ. Учителътъ му отговорилъ: Докато не придобиешъ качества на адепта, който служи на любовта, ти никога нѣма да успѣвашъ. Значи, военниятъ представя човѣка, който служи на силата. Браминътъ служи на закона, а адептътъ е служител на любовта. Въ всѣки човѣкъ се намиратъ три категории състояния — сила, законъ и любовъ, а самиятъ човѣкъ е ученикътъ, който се учи отъ тѣхъ. Докато не даде